



PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2009/0165(COD)

15.12.2010

*****I**

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych norm dotyczących procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w państwach członkowskich (przekształcenie) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Sylvie Guillaume

(Przekształcenie – art. 87 Regulaminu)

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznakowanie zwykłą kursywą jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się wytłuszczonym drukiem. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	40
ZAŁĄCZNIK: PISMO KOMISJI PRAWNEJ	43
ZAŁĄCZNIK: OPINIA GRUPY KONSULTACYJNEJ SŁUŻB PRAWNYCH PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI.....	45

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych norm dotyczących procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w państwach członkowskich (przekształcenie)
(COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))**

(Zwykła procedura legislacyjna – przekształcenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2009)0554),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 63 akapit pierwszy ust. 1 lit. d) i ust. 2. lit. a) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0248/2009),
 - uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu i Rady pt. „Konsekwencje wejścia w życie traktatu lizbońskiego dla trwających międzyinstytucjonalnych procedur decyzyjnych” (COM(2009)0665),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 i art. 78 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie przyszłości wspólnego europejskiego systemu azylowego,
 - uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 2 lutego 2010 r. skierowane do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zgodnie z art. 87 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 87 i 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0000/2010),
- A. mając na uwadze, że zdaniem konsultacyjnej grupy roboczej złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji omawiany wniosek nie zawiera żadnych istotnych poprawek poza poprawkami określonymi jako takie we wniosku, oraz że w odniesieniu do kodyfikacji niezmienionych przepisów wcześniejszych aktów oraz przedmiotowych poprawek wniosek zawiera zwykłą kodyfikację istniejących tekstów bez jakichkolwiek zmian co do ich istoty,
1. zatwierdza swoje stanowisko w pierwszym czytaniu w wersji uwzględniającej zalecenia konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;

¹ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 18 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(18) W interesie prawidłowego uznania osób potrzebujących ochrony za uchodźców w rozumieniu art. 1 Konwencji genewskiej lub za osoby kwalifikujące się do objęcia ich ochroną uzupełniającą, każdy wnioskodawca powinien mieć skuteczny dostęp do procedur, możliwość współpracy i właściwego komunikowania się z właściwymi organami w celu przedstawienia istotnych okoliczności faktycznych swojej sprawy oraz wystarczające gwarancje proceduralne, by prowadzić swą sprawę na wszystkich etapach procedury. Ponadto procedura rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinna zasadniczo zapewniać wnioskodawcy przynajmniej prawo pobytu do czasu wydania decyzji przez organ rozstrzygający, możliwość skorzystania z usług tłumacza w celu przedstawienia swojej sprawy w przypadku przesłuchania przez organy, możliwość kontaktowania się z przedstawicielem Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) oraz z organizacjami doradzającymi osobom wnioskującym o ochronę międzynarodową, prawo do odpowiedniego zawiadomienia o decyzji, faktycznego i prawnego uzasadnienia tej decyzji, możliwość konsultowania się z doradcą prawnym lub innym doradcą oraz prawo do uzyskania informacji o swojej sytuacji prawnej w decydujących

Poprawka

(18) W interesie prawidłowego uznania osób potrzebujących ochrony za uchodźców w rozumieniu art. 1 Konwencji genewskiej lub za osoby kwalifikujące się do objęcia ich ochroną uzupełniającą, każdy wnioskodawca powinien mieć skuteczny dostęp do procedur, możliwość współpracy i właściwego komunikowania się z właściwymi organami w celu przedstawienia istotnych okoliczności faktycznych swojej sprawy oraz wystarczające gwarancje proceduralne, by prowadzić swą sprawę na wszystkich etapach procedury. Ponadto procedura rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinna zasadniczo zapewniać wnioskodawcy przynajmniej prawo pobytu do czasu wydania decyzji przez organ rozstrzygający ***i tak długo, jak na to zezwoli właściwy organ sądowy***, możliwość skorzystania z usług tłumacza w celu przedstawienia swojej sprawy w przypadku przesłuchania przez organy, możliwość kontaktowania się z przedstawicielem Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) oraz z organizacjami doradzającymi osobom wnioskującym o ochronę międzynarodową, prawo do odpowiedniego zawiadomienia o decyzji, faktycznego i prawnego uzasadnienia tej decyzji, możliwość konsultowania się z doradcą prawnym lub innym doradcą oraz prawo do uzyskania

momentach przebiegu procedury w języku, *co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez niego zrozumiany*, jak również, w przypadku decyzji odmownej, prawo do skutecznego środka odwoławczego do sądu.

informacji o swojej sytuacji prawnej w decydujących momentach przebiegu procedury w języku, *który rozumie*, jak również, w przypadku decyzji odmownej, prawo do skutecznego środka odwoławczego do sądu.

Or. fr

Uzasadnienie

Wniosek Komisji przewiduje, że oprócz pewnych wyjątków odwołania od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji będą miały automatycznie skutek zawieszający. W związku z tym, w trosce o spójność i ład, należy sprecyzować, że wnioskodawcy mogą pozostawać w danym państwie członkowskim tak długo, jak na to zezwoli właściwy organ sądowy.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 19 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(19) W celu zagwarantowania skutecznego dostępu do procedury rozpatrywania wniosków, urzędnicy, którzy jako pierwsi mają kontakt z osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową, w szczególności osoby nadzorujące granice lądowe lub morskie albo prowadzący kontrolę graniczną, powinni otrzymać wytyczne i niezbędne przeszkolenie w zakresie rozpoznawania wniosków o ochronę międzynarodową **i postępowania z tymi wnioskami**. Powinni oni być zdolni do udzielenia obywatelom państw trzecich lub bezpaństwowcom przebywającym na terytorium państw członkowskich, w tym na ich granicy, na wodach terytorialnych lub strefach tranzytowych, i pragnącym wystąpić o ochronę międzynarodową, wszelkich właściwych informacji na temat miejsca i trybu składania wniosków o ochronę międzynarodową. Jeżeli osoby te znajdują się na wodach terytorialnych państwa członkowskiego, powinny zostać przetransportowane na ląd, gdzie ich

Poprawka

(19) W celu zagwarantowania skutecznego dostępu do procedury rozpatrywania wniosków, urzędnicy, którzy jako pierwsi mają kontakt z osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową, w szczególności osoby nadzorujące granice lądowe lub morskie albo prowadzący kontrolę graniczną, powinni otrzymać wytyczne i niezbędne przeszkolenie w zakresie rozpoznawania, **rejestracji i przekazywania organowi rozstrzygającemu** wniosków o ochronę międzynarodową. Powinni oni być zdolni do udzielenia obywatelom państw trzecich lub bezpaństwowcom przebywającym na terytorium państw członkowskich, w tym na ich granicy, na wodach terytorialnych lub strefach tranzytowych, i pragnącym wystąpić o ochronę międzynarodową, wszelkich właściwych informacji na temat miejsca i trybu składania wniosków o ochronę międzynarodową. Jeżeli osoby te znajdują się na wodach terytorialnych państwa członkowskiego, powinny zostać

wnioski powinny zostać rozpatrzone zgodnie z niniejszą dyrektywą.

przetransportowane na ląd, gdzie ich wnioski powinny zostać rozpatrzone zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Or. fr

Uzasadnienie

Znaczenie wyrażenia „postępowanie z wnioskami o ochronę międzynarodową” jest wyjątkowo niejasne i dlatego należy uściślić, że inne organy, które nie są organem rozstrzygającym, są uprawnione jedynie do rejestracji wniosku i jego przekazania organowi rozstrzygającemu, który ten wniosek rozpatrzy.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 30 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(30) Państwa członkowskie powinny rozpatrzyć wszystkie wnioski pod względem merytorycznym, to jest ocenić, czy dany wnioskodawca kwalifikuje się do udzielenia mu ochrony międzynarodowej zgodnie z dyrektywą [...]/WE [dyrektywą w sprawie kwalifikacji], z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa stanowi inaczej, w szczególności w przypadku, gdy można zasadnie przypuszczać, że inne państwo rozpatrzyłoby wniosek lub zapewniłoby **wystarczającą** ochronę. W szczególności, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do merytorycznej oceny wniosku o udzielenie o ochrony międzynarodowej w przypadku, gdy kraj pierwszego azylu przyznało wnioskodawcy status uchodźcy lub przyznało inną **wystarczającą** ochronę, a wnioskodawca będzie podlegał readmisji do tego kraju.

Poprawka

(30) Państwa członkowskie powinny rozpatrzyć wszystkie wnioski pod względem merytorycznym, to jest ocenić, czy dany wnioskodawca kwalifikuje się do udzielenia mu ochrony międzynarodowej zgodnie z dyrektywą [...]/WE [dyrektywą w sprawie kwalifikacji], z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa stanowi inaczej, w szczególności w przypadku, gdy można zasadnie przypuszczać, że inne państwo rozpatrzyłoby wniosek lub zapewniłoby **skuteczną** ochronę. W szczególności, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do merytorycznej oceny wniosku o udzielenie o ochrony międzynarodowej w przypadku, gdy kraj pierwszego azylu przyznało wnioskodawcy status uchodźcy lub przyznało inną **skuteczną** ochronę, a wnioskodawca będzie podlegał readmisji do tego kraju. **Państwa członkowskie powinny postępować według tej zasady jedynie wtedy, gdy można założyć, że dany wnioskodawca będzie bezpieczny w danym państwie trzecim.**

Uzasadnienie

Sformułowanie „wystarczająca ochrona” nie jest tutaj wyraźnie określone. Natomiast ochrona, jaka powinna przysługiwać wnioskodawcy, jeżeli zostanie on odesłany do innego kraju, powinna być skuteczna i dostępna w praktyce.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 32 preambuły**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(32) Ponadto, w odniesieniu do niektórych europejskich państw trzecich, w których przestrzega się szczególnie wysokich norm w zakresie praw człowieka i ochrony uchodźców, państwa członkowskie powinny mieć możliwość odstąpienia od rozpatrywania lub odstąpienia od rozpatrywania w całości wniosków dotyczących wnioskodawców, którzy wjechali na ich terytorium z takich europejskich państw trzecich.

skreślony

Uzasadnienie

Koncepcja „bezpiecznego europejskiego kraju trzeciego” jest w takiej formie nie do przyjęcia. Pojęcie to nie zawiera żadnej minimalnej gwarancji ani minimalnych norm, co umożliwi zarówno odmowę wstępu na terytorium danego kraju, jak i dostępu do procedury azylowej. Niedawne badania wykazały ponadto, że w praktyce żadne państwo członkowskie nie stosuje obecnie takiego pojęcia.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera c)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) „wnioskodawca” lub „wnioskodawca ubiegający się o ochronę międzynarodową” oznacza **obywatela**

c) „wnioskodawca” lub „wnioskodawca ubiegający się o ochronę międzynarodową” oznacza **wszelką osobę**

państwa *trzeciego lub bezpaństwowca, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej*, w odniesieniu do którego nie została jeszcze podjęta ostateczna decyzja;

niebędącą obywatelem państwa członkowskiego, w którym złożyła ona wniosek o ochronę międzynarodową, w odniesieniu do którego nie została jeszcze podjęta ostateczna decyzja;

Or. fr

Uzasadnienie

Przekształcenie dyrektywy w sprawie procedur powinno rozszerzyć jej zakres, aby każdy mógł złożyć wniosek o azyl, ponieważ Konwencja genewska dotycząca statusu uchodźców nie pozwala na ograniczenie jej zakresu w oparciu o kryteria geograficzne lub związane z obywatelstwem.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – litera d)

Tekst proponowany przez Komisję

d) „wnioskodawca o szczególnych potrzebach” oznacza wnioskodawcę, który ze względu na wiek, płeć, niepełnosprawność, problemy ze zdrowiem psychicznym lub konsekwencje tortur, zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej potrzebuje specjalnych gwarancji, by móc skorzystać z praw i dopełnić obowiązków zgodnie z niniejszą dyrektywą;

Poprawka

d) „wnioskodawca o szczególnych potrzebach” oznacza wnioskodawcę, który ze względu na wiek, płeć, **orientację seksualną, tożsamość płciową**, niepełnosprawność, problemy ze zdrowiem psychicznym lub konsekwencje tortur, zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej potrzebuje specjalnych gwarancji, by móc skorzystać z praw i dopełnić obowiązków zgodnie z niniejszą dyrektywą;

Or. fr

Uzasadnienie

Należy również wprowadzić odniesienie do przypadków związanych z orientacją seksualną i tożsamością płciową, aby tacy wnioskodawcy mogli skorzystać w danym przypadku ze szczególnych gwarancji.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – litera p a) (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

pa) „członkowie rodziny” oznacza członków rodziny wnioskodawcy, o których mowa w pkt i) do v), przebywających w tym samym państwie członkowskim w związku z wnioskiem o ochronę międzynarodową:

i) małżonek osoby ubiegającej się o azyl lub jej partner stanu wolnego, z którym pozostaje w stałym związku, w przypadku gdy prawo lub praktyka danego państwa członkowskiego traktuje związki niemalżeńskie w sposób porównywalny do związków malżeńskich na mocy przepisów prawa tego państwa członkowskiego odnoszących się do cudzoziemców;

ii) małoletnie dzieci pochodzące ze związku, o którym mowa w ppkt (i), lub małoletnie dzieci wnioskodawcy, pod warunkiem że nie pozostają w związku malżeńskim, oraz bez względu na to, czy zostały urodzone w małżeństwie czy poza nim, lub adoptowane zgodnie z przepisami prawa krajowego;

iii) małoletnie dzieci pochodzące ze związku, o którym mowa w ppkt (i), lub małoletnie dzieci wnioskodawcy, które zawarły związek malżeński, bez względu na to, czy zostały urodzone w małżeństwie czy poza nim, lub adoptowane zgodnie z przepisami prawa krajowego, jeżeli mieszkanie z wnioskodawcą najlepiej zabezpiecza interesy dzieci;

iv) ojca, matkę lub opiekuna wnioskodawcy, jeżeli wnioskodawca jest małoletni i nie pozostaje w związku malżeńskim lub jeżeli jest małoletni i pozostaje w związku malżeńskim, ale mieszkanie z ojcem, matką lub opiekunem najlepiej zabezpiecza jego interesy;

v) małoletnie i nie pozostające w związku małżeńskim rodzeństwo wnioskodawcy, jeżeli wnioskodawca jest małoletni i nie pozostaje w związku małżeńskim lub jeżeli wnioskodawca lub jego rodzeństwo są małoletni i pozostają w związku małżeńskim, ale wspólne mieszkanie najlepiej zabezpiecza interesy jednej lub większej liczby wymienionych osób.

Or. fr

Uzasadnienie

W art. 2 poświęconym definicjom brak jest definicji „członków rodziny”, natomiast wyrażenie takie pojawia się wielokrotnie w przekształcanym tekście. Należy więc ująć taką definicję w dyrektywie, a w trosce o jednolitość, wykorzystać definicje zawarte we wnioskach dotyczących przekształcenia dyrektyw w sprawie warunków przyjmowania i kwalifikacji oraz rozporządzenia dublińskiego. Potrzebna jest jednak przy tym zmiana tej definicji, ponieważ poszanowanie jedności rodzinnej nie powinno zależeć od tego, czy rodzina istniała przed opuszczeniem kraju pochodzenia czy też nie.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by osoba pragnąca złożyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej miała faktyczną możliwość jak najszybszego złożenia wniosku do właściwego organu.

Poprawka

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by osoba pragnąca złożyć wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej miała faktyczną możliwość jak najszybszego złożenia wniosku do właściwego organu. ***Jeżeli wnioskodawca nie może osobiście złożyć wniosku, państwa członkowskie umożliwiają przedstawicielowi prawnemu złożenie wniosku w imieniu wnioskodawcy.***

Or. fr

Uzasadnienie

Ważne jest, aby przedstawiciel prawny mógł złożyć wniosek w imieniu wnioskodawcy, który nie może tego sam uczynić (na przykład z przyczyn zdrowotnych).

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 7 – litera c)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) przypadki, w których złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jest uznawane jednocześnie za złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej dla małoletniego stanu wolnego.

skreślona

Or. fr

Uzasadnienie

Niejasne sformułowanie tej poprawki jest sprzeczne z przekształcanym art. 6 ust. 7 lit. c), który pozwala wszystkim osobom małoletnim znajdujących się w stanie wolnym lub małżeńskim składać wnioski o ochronę międzynarodową we własnym imieniu lub za pośrednictwem rodziców lub innych dorosłych członków rodziny. Nie ma powodu, aby osoby małoletnie pozostające w związku małżeńskim nie mogły również skorzystać z takiej gwarancji proceduralnej. Małżeństwo nie ma związku ze stopniem dojrzałości lub samodzielności osoby małoletniej.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 8 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8. Państwa członkowskie dopilnowują, by straż graniczna, policja i organy imigracyjne, jak również personel ośrodków zatrzymania, otrzymali instrukcje i niezbędne szkolenie w zakresie **postępowania z wnioskami** o udzielenie ochrony międzynarodowej. Jeżeli organy te zostały wyznaczone na organy właściwe na mocy ust. 1, instrukcje te obejmują zobowiązanie do rejestrowania wniosku. W pozostałych przypadkach instrukcje nakazują przekazanie wniosku do organu właściwego w celu jego zarejestrowania, wraz z wszelkimi właściwymi

8. Państwa członkowskie dopilnowują, by straż graniczna, policja i organy imigracyjne, jak również personel ośrodków zatrzymania, otrzymali instrukcje i niezbędne szkolenie w zakresie **rozpoznawania, rejestracji i przekazywania wniosków** o udzielenie ochrony międzynarodowej. Jeżeli organy te zostały wyznaczone na organy właściwe na mocy ust. 1, instrukcje te obejmują zobowiązanie do rejestrowania wniosku. W pozostałych przypadkach instrukcje nakazują przekazanie wniosku do organu właściwego w celu jego zarejestrowania,

informacjami.

wraz z wszelkimi właściwymi informacjami.

Or. fr

Uzasadnienie

Wyrażenie „postępowanie z wnioskami o ochronę międzynarodową” może prowadzić do nieporozumień, dlatego też należy uściślić, że inne organy, które nie są organem rozstrzygającym, są uprawnione jedynie do rejestracji wniosku i jego przekazania organowi rozstrzygającemu, który ten wniosek rozpatrzy.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 8 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Wnioskodawcom pozwala się pozostać w państwie członkowskim, wyłącznie dla potrzeb procedury, do czasu podjęcia przez organ rozstrzygający decyzji zgodnie z procedurami obowiązującymi w pierwszej instancji określonymi w rozdziale III. To prawo do pozostania nie oznacza uprawnienia do otrzymania zezwolenia na pobyt.

Poprawka

1. Wnioskodawcom pozwala się pozostać w państwie członkowskim, wyłącznie dla potrzeb procedury, do czasu podjęcia przez organ rozstrzygający decyzji zgodnie z procedurami obowiązującymi w pierwszej instancji określonymi w rozdziale III ***i tak długo, jak na to zezwoli właściwy organ sądowy.*** To prawo do pozostania nie oznacza uprawnienia do otrzymania zezwolenia na pobyt.

Or. fr

Uzasadnienie

Wniosek Komisji przewiduje z ograniczoną liczbą wyjątków, że odwołania od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji będą miały automatycznie skutek zawieszający. W związku z tym, w trosce o spójność i ład (zob. art. 41 ust. 5 i 6), należy sprecyzować, że wnioskodawcy mogą pozostawać w danym państwie członkowskim, tak długo, jak na to zezwoli właściwy organ sądowy.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 9 – ustęp 3 – litera c)

Tekst proponowany przez Komisję

c) personel rozpatrujący wnioski i podejmujący decyzje posiadał wiedzę dotyczącą właściwych norm obowiązujących w dziedzinie prawa azylowego i uchodźczego.

Poprawka

c) personel rozpatrujący wnioski i podejmujący decyzje posiadał wiedzę dotyczącą właściwych norm obowiązujących w dziedzinie prawa azylowego i uchodźczego ***i korzystał z programów szkoleń początkowych i doskonalących, o których mowa w art. 4 ust. 1;***

Or. fr

Uzasadnienie

W trosce o spójność należy dodać wyraźne odniesienie do szkoleń, o których mowa w art. 4 ust. 1, przeznaczonych dla personelu rozpatrującego wnioski w organach rozstrzygających.

Poprawka 13

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 3 – litera d a) (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d a) wnioskodawca i jego doradca prawny mają dostęp do informacji dostarczanych przez ekspertów, o których mowa w lit. d).

Or. fr

Uzasadnienie

Zgodnie z zasadą równości stron i orzecznictwem ETS projekt przekształcenia Komisji przewiduje w art. 9 ust. 3 lit. b), że wnioskodawca i jego doradca prawny będą mieli dostęp do informacji o krajach pochodzenia. Dlatego też, w trosce o spójność i ład, należy dodać taką możliwość również jeżeli chodzi o udostępnienie wnioskodawcy i jego doradcy prawnemu informacji dotyczących opinii ekspertów, sporządzanych na żądanie organu rozstrzygającego.

Poprawka 14

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10 – ustęp 2 – akapit pierwszy**

Tekst proponowany przez Komisję

4. Państwa członkowskie dopilnowują również, by w przypadku odrzucenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy lub udzielenie ochrony międzynarodowej decyzja zawierała pisemne uzasadnienie faktyczne i prawne oraz informację o trybie odwołania się od negatywnej decyzji.

Poprawka

2. Państwa członkowskie dopilnowują również, by w przypadku odrzucenia **lub przyjęcia** wniosku o nadanie statusu uchodźcy lub udzielenie ochrony międzynarodowej decyzja zawierała pisemne uzasadnienie faktyczne i prawne oraz informację o trybie odwołania się od negatywnej decyzji.

Or. fr

Uzasadnienie

Wszystkie decyzje, nie tylko odmowne, dotyczące wniosków o ochronę międzynarodową powinny być uzasadnione faktycznie i prawnie. Umożliwi to organowi rozstrzygającemu prawidłowe rozpatrzenie przypadków, w których istnieje możliwość wydania decyzji o zakończeniu, a jednocześnie umożliwi osobom, których dotyczy decyzja o zakończeniu, wniesienie odwołania od takiej decyzji.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 10 – ustęp 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie nie muszą podawać pisemnej informacji na temat trybu odwołania od negatywnej decyzji w treści decyzji, jeżeli wnioskodawca otrzymał taką informację na wcześniejszym etapie na piśmie albo poprzez dostępne mu media elektroniczne.

Poprawka

skreślony

Or. fr

Uzasadnienie

Obowiązek informowania wnioskodawców o możliwości odwołania od decyzji odmownej jest podstawową gwarancją postępowania, której nie można ograniczać w taki sposób. Trudno jest upewnić się, czy wnioskodawca będzie miał rzeczywisty dostęp do informacji o możliwościach odwołania przekazanych drogą elektroniczną.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 10 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

6. Ustępu 3 nie stosuje się do przypadków, w których ujawnienie szczególnych okoliczności dotyczących osoby członkom jej rodziny może zagrozić interesom tej osoby, w tym w sprawach związanych z prześladowaniem ze względu na płeć lub wiek. W takich przypadkach wydaje się odrębną decyzję wobec danej osoby.

Poprawka

4. Ustępu 3 nie stosuje się do przypadków, w których ujawnienie szczególnych okoliczności dotyczących osoby członkom jej rodziny może zagrozić interesom tej osoby, w tym w sprawach związanych z prześladowaniem ze względu na płeć lub **orientację seksualną, tożsamość płciową i/lub** wiek. W takich przypadkach wydaje się odrębną decyzję wobec danej osoby.

Or. fr

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 11 – ustęp 1 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

a) są oni informowani w języku, **co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nich zrozumiany**, o procedurze, której należy się poddać, oraz o ich prawach i obowiązkach w trakcie tej procedury, jak również potencjalnych skutkach nieprzestrzegania tych obowiązków i braku współpracy z organami. Są oni informowani o terminach, a także przysługujących im środkach służących spełnieniu obowiązku przedstawienia elementów, o których mowa w art. 4 [...]/WE [dyrektywy w sprawie kwalifikowania]. Informacje te są udzielane w takim terminie, aby umożliwić wnioskodawcom skorzystanie z praw zagwarantowanych niniejszą dyrektywą i wypełnienie obowiązków opisanych w art. 12;

Poprawka

a) są oni informowani w języku, **który rozumieją**, o procedurze, której należy się poddać, oraz o ich prawach i obowiązkach w trakcie tej procedury, jak również potencjalnych skutkach nieprzestrzegania tych obowiązków i braku współpracy z organami. Są oni informowani o terminach, a także przysługujących im środkach służących spełnieniu obowiązku przedstawienia elementów, o których mowa w art. 4 [...]/WE [dyrektywy w sprawie kwalifikowania]. Informacje te są udzielane w takim terminie, aby umożliwić wnioskodawcom skorzystanie z praw zagwarantowanych niniejszą dyrektywą i wypełnienie obowiązków opisanych w art. 12;

Or. fr

Uzasadnienie

Bardzo ważne jest, aby informacje były podane w języku, który wnioskodawca rozumie, aby mógł on właściwie i jak najszybciej po rozpoczęciu procedury zrozumieć dalsze etapy procedury, przysługujące mu prawa i obowiązki.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 11 – ustęp 1 – litera e)

Tekst proponowany przez Komisję

e) są oni informowani o wyniku decyzji organu rozpatrującego w języku, **co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nich zrozumiany**, w przypadku gdy nie są wspierani ani reprezentowani przez doradcę prawnego lub innego doradcę. Udzielone informacje obejmują informację o trybie odwołania od negatywnej decyzji zgodnie z postanowieniami art. 10 ust. 2.

Poprawka

e) są oni informowani o wyniku decyzji organu rozpatrującego w języku, **który rozumieją**, w przypadku gdy nie są wspierani ani reprezentowani przez doradcę prawnego lub innego doradcę. Udzielone informacje obejmują informację o trybie odwołania od negatywnej decyzji zgodnie z postanowieniami art. 10 ust. 2.

Or. fr

Uzasadnienie

Aby umożliwić skuteczne odwołanie, należy podać do wiadomości wnioskodawcy w języku, który rozumie, decyzję podjętą w jego sprawie oraz informacje niezbędne do złożenia uzasadnionego odwołania.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 13 – ustęp 1 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

1. Przed podjęciem decyzji przez organ rozstrzygający, wnioskodawcy przysługuje możliwość stawienia się na przesłuchanie w sprawie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, które prowadzi osoba właściwa na mocy prawa krajowego do prowadzenia tego rodzaju przesłuchań. Przesłuchanie dotyczące zasadniczej treści

Poprawka

1. Przed podjęciem decyzji przez organ rozstrzygający, wnioskodawcy przysługuje możliwość stawienia się na przesłuchanie w sprawie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, które prowadzi osoba właściwa na mocy prawa krajowego do prowadzenia tego rodzaju przesłuchań. Przesłuchanie dotyczące **dopuszczalności**

wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przeprowadzane jest zawsze przez personel organu rozstrzygającego.

wniosku o ochronę międzynarodową oraz zasadniczej treści wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przeprowadzane jest zawsze przez personel organu rozstrzygającego.

Or. fr

Uzasadnienie

Ze względu na ewentualne poważne skutki decyzji o niedopuszczalności przesłuchanie w sprawie dopuszczalności wniosku powinno być przeprowadzane przez organ rozstrzygający, którego personel, zgodnie z art. 4 wniosku Komisji, odbywa szkolenia niezbędne, aby stosować złożone pojęcia, takiej jak bezpieczny kraj trzeci i kraj pierwszego azylu.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 13 – ustęp 1 – akapit trzeci

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie **mogą określić** w prawodawstwie krajowym przypadki, w których możliwość stawienia się na przesłuchanie przysługuje małoletniemu.

Poprawka

Państwa członkowskie **określają** w prawodawstwie krajowym przypadki, w których możliwość stawienia się na przesłuchanie przysługuje małoletniemu, **należyście uwzględniając nadrzędny interes dziecka i jego szczególne potrzeby.**

Or. fr

Uzasadnienie

Aby wzmocnić zasadę ochrony interesu dziecka, państwa członkowskie powinny wprowadzić do prawa krajowego zapis mówiący o prawie do przesłuchania wszystkich dzieci, pod warunkiem, że przesłuchanie to będzie miało na celu ochronę interesu dziecka i będzie prowadzone przez personel posiadający odpowiednią niezbędną wiedzę o szczególnych potrzebach małoletnich (zob. również art. 31 ust. 3 lit. b)).

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 13 – ustęp 2 – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

b) gdy **właściwy** organ uważa, że

Poprawka

b) gdy organ **rozstrzygający** uważa, że

wnioskodawca nie jest zdolny do uczestnictwa lub nie jest w stanie uczestniczyć w przesłuchaniu z powodu utrzymujących się okoliczności, na które nie ma on wpływu. W przypadku wątpliwości **właściwy** organ zasięga opinii biegłego lekarza w celu ustalenia, czy okoliczności te mają charakter trwały, czy przejściowy.

wnioskodawca nie jest zdolny do uczestnictwa lub nie jest w stanie uczestniczyć w przesłuchaniu z powodu utrzymujących się okoliczności, na które nie ma on wpływu. W przypadku wątpliwości organ **rozstrzygający** zasięga opinii biegłego lekarza w celu ustalenia, czy okoliczności te mają charakter trwały, czy przejściowy.

Or. fr

Uzasadnienie

Takie odniesienie do organu rozstrzygającego zapewnia spójność wniosku Komisji, ponieważ podkreśla zasadę istnienia jednego organu rozstrzygającego.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 14 – ustęp 3 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

a) dopilnowują, by **osoba prowadząca** przesłuchanie posiadała **kompetencje** pozwalające uwzględnić osobiste lub ogólne okoliczności towarzyszące złożeniu wniosku, w tym pochodzenie kulturowe, płeć i szczególne potrzeby wnioskodawcy;

Poprawka

a) dopilnowują, by **pracownik organu rozstrzygającego prowadzący** przesłuchanie **posiadał uprawnienia** pozwalające uwzględnić osobiste lub ogólne okoliczności towarzyszące złożeniu wniosku, w tym pochodzenie kulturowe, płeć, **orientację seksualną, tożsamość płciową** i szczególne potrzeby wnioskodawcy;

Or. fr

Uzasadnienie

Odwołanie do organu rozstrzygającego zapewnia spójność wniosku Komisji. Ponadto należy uściślić, że przygotowując przesłuchanie, organ rozstrzygający powinien uwzględnić zarówno osobistą sytuację wnioskodawcy, jak i sytuację bardziej ogólną, w jaką wpisuje się wniosek. Przygotowanie takie powinno zwiększyć zarówno skuteczność, jak i jakość procesu podejmowania decyzji na etapie wstępnym („frontloading”).

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 14 – ustęp 3 – litera c)

Tekst proponowany przez Komisję

c) wyznaczają one kompetentnego tłumacza, który jest w stanie zapewnić właściwą komunikację pomiędzy wnioskodawcą a osobą prowadzącą przesłuchanie. Komunikacja taka nie musi koniecznie odbywać się w języku preferowanym przez wnioskodawcę, jeżeli jest inny język, który wnioskodawca rozumie, oraz w którym jest w stanie się jasno komunikować. W każdym możliwym przypadku zapewniają, na wniosek danego wnioskodawcy, przesłuchanie go przez osobę tej samej płci;

Poprawka

c) wyznaczają one kompetentnego tłumacza, który jest w stanie zapewnić właściwą komunikację pomiędzy wnioskodawcą a osobą prowadzącą przesłuchanie **i zobowiązanego do przestrzegania kodeksu postępowania określającego prawa i obowiązki tłumacza**. Komunikacja taka nie musi koniecznie odbywać się w języku preferowanym przez wnioskodawcę, jeżeli jest inny język, który wnioskodawca rozumie, oraz w którym jest w stanie się jasno komunikować. W każdym możliwym przypadku zapewniają, na wniosek danego wnioskodawcy, przesłuchanie go przez osobę tej samej płci;

Or. fr

Uzasadnienie

W związku ze stwierdzonymi niedawno brakami w zakresie kwalifikacji tłumaczy ustnych, należy przewidzieć na szczeblu krajowym kodeks postępowania tłumaczy. Deontologia pozwoli wnioskodawcom odpowiednio i faktycznie uzasadnić wniosek o ochronę oraz zapewni lepsze zrozumienie i współpracę między tłumaczami a pracownikami prowadzącymi przesłuchanie. Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (BEA) może ponadto wziąć udział w opracowywaniu kodeksu postępowania tłumaczy.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 2 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

a) udzielają bezpłatnej pomocy prawnej w postępowaniach prowadzonych zgodnie z rozdziałem III. Obejmuje to co najmniej, dostarczenie wnioskodawcy informacji na temat postępowania, stosownie do

Poprawka

a) udzielają bezpłatnej pomocy prawnej w postępowaniach prowadzonych zgodnie z rozdziałem III. Obejmuje to co najmniej, dostarczenie wnioskodawcy informacji na temat postępowania, stosownie do

konkretnych okoliczności jego sprawy,
oraz wyjaśnienie przyczyn faktycznych i
prawnych w przypadku decyzji
negatywnej;

konkretnych okoliczności jego sprawy,
**przygotowanie niezbędnych dokumentów
w ramach procedury, reprezentacja
prawna, w tym podczas przesłuchania,**
oraz wyjaśnienie przyczyn faktycznych i
prawnych w przypadku decyzji
negatywnej.

Or. fr

Uzasadnienie

Z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w art. 18 ust. 3, w ramach procedur w pierwszej instancji wnioskodawcom należy udostępnić bezpłatną pomoc prawną i przedstawiciela prawnego, aby dać im rzeczywistą możliwość uzasadnienia wniosku o ochronę.

W długoterminowej perspektywie pozwoli to również organom rozstrzygającym zwiększyć skuteczność i jakość procesu podejmowania decyzji od samego początku procedury, ponieważ umożliwi im podejmowanie solidnie uzasadnionych decyzji, zmniejszając tym samym możliwość ich unieważnienia w drugiej instancji.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 18 – ustęp 3 – akapit pierwszy – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) jedynie doradcom prawnym lub innym doradcom wyraźnie wyznaczonym w prawodawstwie krajowym do pomocy lub reprezentacji wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową.

b) za usługi doradców prawnych lub innych doradców wyraźnie wyznaczonych w prawodawstwie krajowym do pomocy lub reprezentacji wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową.

Or. fr

Uzasadnienie

Wyjaśnienie to jest niezbędne, ponieważ początkowe sformułowanie było na niezręczne.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp -1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1. Zgodnie z art. 21 dyrektywy [../../UE] [ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl] (dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania), państwa członkowskie przewidują w krajowych przepisach procedury pozwalające natychmiast po złożeniu wniosku o ochronę międzynarodową sprawdzić, czy wnioskodawca ma szczególne potrzeby i określić rodzaj tych potrzeb.

Or. fr

Uzasadnienie

We wniosku Komisji wprowadzono specjalne gwarancje dla wnioskodawców o szczególnych potrzebach. Ich rzeczywiste stosowanie nie będzie jednak możliwe, jeżeli nie wprowadzi się systematycznego mechanizmu pozwalającego rozpoznawać takich wnioskodawców.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 18 małoletnim bez opieki udziela się bezpłatnej pomocy prawnej w ramach wszystkich postępowań przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Or. fr

Uzasadnienie

Celem poprawki jest zapewnienie rzeczywistego stosowania zwiększonych gwarancji, o których mowa w art. 20.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 21 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Państwa członkowskie mogą odstąpić od wyznaczenia przedstawiciela w przypadkach, gdy małoletni bez opieki:

skreślony

a) według wszelkiego prawdopodobieństwa osiągnie pełnoletniość przed wydaniem decyzji w pierwszej instancji; lub

b) pozostaje lub pozostawał w związku małżeńskim.

Or. fr

Uzasadnienie

Należy skreślić art. 21 ust. 2 lit. a), aby państwa członkowskie nie opóźniały podjęcia decyzji w pierwszej instancji – należy wręcz przeciwnie wspierać szlachetne, niedyskryminacyjne podejście do dzieci, które w trakcie procedury osiągną pełnoletniość. To samo odnosi się do art. 21 ust. 2 lit. b). W niektórych państwach próg wiekowy zawierania małżeństw może być bardzo niski, lecz nie ma związku ze stopniem dojrzałości lub samodzielności osoby małoletniej.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 21 – ustęp 5 – akapit trzeci – litera c)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) decyzja o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez małoletniego bez opieki, który odmówił poddania się takiemu badaniu lekarskiemu, nie była oparta **wyłącznie** na fakcie tej odmowy.

c) decyzja o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez małoletniego bez opieki, który odmówił poddania się takiemu badaniu lekarskiemu, nie była oparta na fakcie tej odmowy.

Or. fr

Uzasadnienie

Odmowa poddania się badaniu lekarskiemu przez małoletniego bez opieki może mieć wiele

przyczyn, nie mających związku z jego wiekiem lub powodami, dla których złożył wniosek o ochronę.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 23 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeżeli państwa członkowskie przewidują możliwość wyraźnego wycofania wniosku na mocy prawa krajowego, kiedy wnioskodawca wyraźnie wycofa swój wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej państwa członkowskie dopilnowują, by organ rozstrzygający podjął decyzję o umorzeniu postępowania ***albo o odrzuceniu wniosku.***

Poprawka

1. Jeżeli państwa członkowskie przewidują możliwość wyraźnego wycofania wniosku na mocy prawa krajowego, kiedy wnioskodawca wyraźnie wycofa swój wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej państwa członkowskie dopilnowują, by organ rozstrzygający podjął decyzję o umorzeniu postępowania.

Or. fr

Uzasadnienie

Wyraźne wycofanie wniosku powinno prowadzić do umorzenia postępowania, a nie do odrzucenia wniosku. Decyzje o odrzuceniu powinny być podejmowane jedynie po rozpatrzeniu zasadniczej treści wniosku.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 26 – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

b) nie uzyskują informacji od domniemanego sprawcy lub sprawców prześladowania lub poważnej krzywdy w sposób, który może doprowadzić do uzyskania przez takie osoby ***bezpośredniej*** informacji o fakcie złożenia wniosku przez danego wnioskodawcę oraz zagrozić integralności fizycznej wnioskodawcy lub osób pozostających na jego utrzymaniu lub wolności i bezpieczeństwu członków jego rodziny pozostających w kraju

Poprawka

b) nie uzyskują informacji od domniemanego sprawcy lub sprawców prześladowania lub poważnej krzywdy w sposób, który może doprowadzić do uzyskania przez takie osoby informacji o fakcie złożenia wniosku przez danego wnioskodawcę oraz zagrozić integralności fizycznej wnioskodawcy lub osób pozostających na jego utrzymaniu lub wolności i bezpieczeństwu członków jego rodziny pozostających w kraju

pochodzenia.

pochodzenia.

Or. fr

Uzasadnienie

Celem poprawki jest zachowanie spójności z wymogami, o których mowa w lit. a) artykułu 26.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 27 – ustęp 4 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Konsekwencje braku podjęcia decyzji w terminach przewidzianych w ust. 3 określa się zgodnie z prawem krajowym.

Poprawka

Pod koniec terminu, o którym mowa w ust. 3, w przypadku niepodjęcia decyzji, to na organie rozstrzygającym spoczywa obowiązek przedstawienia dowodu podważającego zasadność przyznania wnioskodawcy ochrony.

Or. fr

Uzasadnienie

Aby ograniczyć rozbieżne interpretacje i stosowanie, co byłoby sprzeczne z celem, jakim jest ujednoczenie wspólnego europejskiego systemu azylowego, należy określić skutki braku podjęcia decyzji w określonych terminach.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 27 – ustęp 6 – litera c)

Tekst proponowany przez Komisję

c) wnioskodawca wprowadził organy w błąd, przedstawiając fałszywe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jego tożsamości lub narodowości, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję; lub

Poprawka

c) bez uszczerbku dla art. 27 ust. 9, wnioskodawca wprowadził organy w błąd, przedstawiając fałszywe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jego tożsamości lub narodowości, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję; lub

Or. fr

Uzasadnienie

Zgodnie z wnioskami Komitetu Wykonawczego UNHCR z dnia 20 października 1983 r. (nr 30 (XXXIV) – 1983) wnioski zawierające wyraźnie fałszywe informacje mogą być rozpatrywane w trybie przyspieszonym. Aby jednak uniknąć zbyt szerokiej interpretacji, należy przypomnieć o nakazie, o którym mowa w przekształconym art. 27 ust. 9.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 27 – ustęp 6 – litera d)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) jest prawdopodobne, że wnioskodawca w złej wierze zniszczył lub pozbył się dokumentu tożsamości lub dokumentu podróży, który mógłby pomóc w ustaleniu jego tożsamości lub obywatelstwa; lub

skreślona

Or. fr

Uzasadnienie

Takie sformułowanie jest zbyt niejasne („jest prawdopodobne”, „w złej wierze”) i może być różnie interpretowane, czego skutkiem może być nadużywanie stosowania procedur w trybie przyspieszonym.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 28

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Bez uszczerbku dla art. 23, państwa członkowskie uznają wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej za bezzasadny jedynie w przypadku, w którym organ rozstrzygający ustalił, że wnioskodawca nie kwalifikuje się do objęcia go ochroną międzynarodową na mocy dyrektywy [...]/.../WE] [dyrektywy w sprawie kwalifikowania].

Państwa członkowskie uznają wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej za bezzasadny jedynie w przypadku, w którym organ rozstrzygający ustalił, że wnioskodawca nie kwalifikuje się do objęcia go ochroną międzynarodową na mocy dyrektywy [...]/.../WE] [dyrektywy w sprawie kwalifikowania].

Uzasadnienie

Wniosek o ochronę międzynarodową można uznać za bezzasadny jedynie wtedy, gdy organ rozstrzygający stwierdzi, że wnioskodawca nie spełnia warunków wymaganych do ubiegania się o taką ochronę.

Poprawka 36**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 30 – ustęp 1***Tekst proponowany przez Komisję*

1. Państwa członkowskie zezwalają wnioskodawcom na przedstawienie ich stanowiska odnośnie do zastosowania przesłanek, o których mowa w art. 29 w ich konkretnej sytuacji przez podjęciem decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny. W tym celu **państwa członkowskie przeprowadzają** przesłuchanie dotyczące dopuszczalności wniosku. Państwa członkowskie mogą uczynić wyjątek wyłącznie zgodnie z art. 36, w przypadku kolejnych wniosków.

Poprawka

1. Państwa członkowskie zezwalają wnioskodawcom na przedstawienie ich stanowiska odnośnie do zastosowania przesłanek, o których mowa w art. 29 w ich konkretnej sytuacji przez podjęciem decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny. W tym celu **organ rozstrzygający przeprowadza** przesłuchanie dotyczące dopuszczalności wniosku. Państwa członkowskie mogą uczynić wyjątek wyłącznie zgodnie z art. 36, w przypadku kolejnych wniosków.

Uzasadnienie

Ze względu na ewentualne poważne skutki decyzji o niedopuszczalności, przesłuchanie w sprawie dopuszczalności wniosku powinno być prowadzone przez organ rozstrzygający, którego personel, zgodnie z art. 4 wniosku Komisji, odbywa szkolenia niezbędne, aby stosować złożone pojęcia, takie jak bezpieczny kraj trzeci i kraj pierwszego azylu.

Poprawka 37**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 30 – ustęp 2 a (nowy)***Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

2a. Państwa członkowskie dbają o to, aby pracownik organu rozstrzygającego, który prowadzi przesłuchanie dotyczące

dopuszczalności wniosku, nie miał na sobie munduru.

Or. fr

Uzasadnienie

Ze względu na spójność zakaz noszenia munduru przez personel prowadzący przesłuchanie dotyczące zasadniczej treści wniosku powinien dotyczyć również personelu prowadzącego przesłuchanie w sprawie dopuszczalności wniosku. Mundur może wprowadzić wnioskodawcę w błąd co do dokładnego zadania osoby prowadzącej przesłuchanie, a tym samym negatywnie wpłynąć na poczucie tajności i bezstronności, co jest niezbędne dla jego prawidłowego przebiegu przesłuchania.

Poprawka 38

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 31 – akapit pierwszy – litera b)**

Tekst proponowany przez Komisję

b) w inny sposób korzysta z **wystarczającej** ochrony w tym państwie, **w tym** z zasady non-refoulement;

Poprawka

b) w inny sposób korzysta **ze skutecznej** ochrony w tym państwie, **włącznie z ochroną zapewnioną jej na podstawie** zasady non-refoulement;

Or. fr

Uzasadnienie

Termin „wystarczająca ochrona” nie jest tu wyraźnie określony, a przecież jeżeli wnioskodawca zostanie odesłany do kraju pierwszego azylu, należy mu zapewnić skuteczną i w praktyce dostępną ochronę.

Poprawka 39

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 31 – akapit drugi**

Tekst proponowany przez Komisję

Stosując koncepcję kraju pierwszego azylu w konkretnej sytuacji wnioskodawcy ubiegającego się o ochronę międzynarodową, państwa członkowskie **mogą uwzględnić** art. 32 ust. 1.

Poprawka

Stosując koncepcję kraju pierwszego azylu w konkretnej sytuacji wnioskodawcy ubiegającego się o ochronę międzynarodową, państwa członkowskie **uwzględniają** art. 32 ust. 1. **Wnioskodawca może odwołać się od zastosowania**

koncepcji kraju pierwszego azylu, na podstawie, że rzeczony kraj pierwszego azylu nie jest bezpieczny w jego konkretnym przypadku.

Or. fr

Uzasadnienie

Aby zwiększyć gwarancje w stosunku do nieprzestrzegania zasady non-refoulement państwa członkowskie powinny odwoływać się do kryteriów bezpiecznego państwa trzeciego, wprowadzonych w art. 32 ust. 1. Ponadto skoro art. 30 gwarantuje prawo do osobistego przesłuchania, art. 31 ust. 2 powinien również dawać wnioskodawcy rzeczywistą możliwość podważenia domniemania bezpieczeństwa w jego konkretnym przypadku, o której mowa w art. 32. ust. 2 lit. c) w sprawie stosowania pojęcia bezpiecznego kraju trzeciego.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 32 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego jedynie w przypadku, gdy **właściwe** organy upewniły się, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową będzie traktowana w danym państwie trzecim zgodnie z następującymi zasadami:

Poprawka

1. Państwa członkowskie mogą stosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego jedynie w przypadku, gdy organy **rozstrzygające** upewniły się, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową będzie traktowana w danym państwie trzecim zgodnie z następującymi zasadami:

Or. fr

Uzasadnienie

Stosowanie pojęcia bezpiecznego kraju trzeciego wymaga odpowiedniej specjalistycznej wiedzy i doświadczenia, a także dostępu do istotnych informacji o tym kraju, co oczywiście sprawia, że powinien się tym zajmować organ rozstrzygający. Mniej skrupulatne stosowanie tego pojęcia, spowodowane brakiem odpowiedniej specjalistycznej wiedzy i doświadczenia, może zwiększyć ryzyko odesłania wnioskodawcy do kraju, w którym będzie on prześladowany lub poważnie zagrożony, co stanowiłoby pogwałcenie Konwencji z 1951 r. i innych międzynarodowych traktatów.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 32 – ustęp 1 – litera e)

Tekst proponowany przez Komisję

e) istnieje możliwość ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy i, **jeśli status taki** zostanie przyznany, otrzymania ochrony **zgodnie z Konwencją genewską**.

Poprawka

e) istnieje możliwość ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy **lub innego rodzaju ochrony uzupełniającej porównywalnej do ochrony nadawanej na mocy [dyrektywy.../..UE] [dyrektywa w sprawie kwalifikacji]** i jeżeli jeden z takich statusów zostanie przyznany, **do** otrzymania ochrony **porównywalnej do ochrony przyznawanej na mocy [dyrektywy .../..UE] [dyrektywa w sprawie kwalifikacji]**.

Or. fr

Uzasadnienie

Wnioskodawca powinien mieć również możliwość ubiegania się w rzeczonym bezpiecznym kraju trzecim o ochronę uzupełniającą, porównywalną do ochrony przyznawanej na mocy dyrektywy w sprawie kwalifikacji. Celem poprawki jest również zachowanie większej spójności z jednym z kryteriów określonych w art. 32. ust. 1 lit. b), który mówi o tym, że w danym kraju trzecim nie może istnieć zagrożenie, że dana osoba dozna tam poważnej krzywdy, o której mowa w dyrektywie w sprawie kwalifikacji.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 32 – ustęp 2 – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

b) przepisom dotyczącym metodologii, za pomocą której właściwe organy upewniają się, że można zastosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego w odniesieniu do konkretnego państwa lub konkretnego wnioskodawcy. Metodologia taka obejmuje indywidualne analizowanie, czy dane państwo jest bezpieczne dla konkretnego wnioskodawcy **lub** krajowych ustaleń dotyczących państw ogólnie

Poprawka

b) przepisom dotyczącym metodologii, za pomocą której właściwe organy upewniają się, że można zastosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego w odniesieniu do konkretnego państwa lub konkretnego wnioskodawcy. Metodologia taka obejmuje indywidualne analizowanie, czy dane państwo jest bezpieczne dla konkretnego wnioskodawcy **i** krajowych ustaleń dotyczących państw ogólnie

uznawanych za bezpieczne;

uznawanych za bezpieczne;

Or. fr

Uzasadnienie

Sposób, w jaki stosuje się pojęcie bezpiecznego kraju trzeciego na szczeblu krajowym nie powinien ograniczać się do ogólnego stwierdzenia, że dany kraj jest bezpieczny. Powinien on również obejmować pojedyncze rozpatrywanie konkretnej sytuacji poszczególnych wnioskodawców. W związku z tym termin „lub” wydaje się być niezgodny z art. 32. ust. 2 lit. c), który przewiduje odrębne badania, aby stwierdzić, czy dany kraj trzeci jest bezpieczny dla konkretnego wnioskodawcy.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 34 – ustęp 1 – litera c)

Tekst proponowany przez Komisję

c) oraz nie podał żadnych poważnych podstaw do nieuznawania tego państwa za bezpieczny kraj pochodzenia odnoszących się do jego osobistej sytuacji oraz do uznania go za uchodźcę lub osobę kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą zgodnie z dyrektywą [...]/WE [dyrektywą w sprawie kwalifikacji] .

Poprawka

c) oraz nie podał żadnych poważnych podstaw do nieuznawania tego państwa za bezpieczny kraj pochodzenia odnoszących się do jego osobistej sytuacji oraz do uznania go za uchodźcę lub osobę kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą zgodnie z dyrektywą [...]/WE [dyrektywą w sprawie kwalifikacji]. ***Wnioskodawca może odwołać się od zastosowania koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia i bezpiecznego charakteru swojego kraju w swoim konkretnym przypadku.***

Or. fr

Uzasadnienie

Skoro obowiązek przedstawienia dowodów zgodnie z art. 34 ust. 1 lit. c) spoczywa całkowicie na wnioskodawcy, należy mu dać rzeczywistą możliwość podważenia domniemania bezpieczeństwa, o której mowa w art. 32 ust. 2 lit. c) w sprawie stosowania pojęcia bezpiecznego kraju trzeciego.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 35 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W przypadku gdy osoba, która złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim, przedstawi dalsze informacje lub złoży kolejny wniosek w tym samym państwie członkowskim, to państwo członkowskie może zbadać te dalsze informacje lub elementy kolejnego wniosku w ramach rozpatrzenia uprzedniego wniosku lub w ramach kontroli decyzji na skutek wniesienia środka zaskarżenia, o ile **właściwe** organy mogą w tych ramach uwzględnić i rozważyć wszystkie elementy zawarte w dalszych informacjach lub kolejnym wniosku.

Poprawka

1. W przypadku gdy osoba, która złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim, przedstawi dalsze informacje lub złoży kolejny wniosek w tym samym państwie członkowskim, to państwo członkowskie może zbadać te dalsze informacje lub elementy kolejnego wniosku w ramach rozpatrzenia uprzedniego wniosku lub w ramach kontroli decyzji na skutek wniesienia środka zaskarżenia, o ile organy **rozstrzygające** mogą w tych ramach uwzględnić i rozważyć wszystkie elementy zawarte w dalszych informacjach lub kolejnym wniosku.

Or. fr

Uzasadnienie

Jedynie organ rozstrzygający jest uprawniony do rozpatrywania wszystkich elementów uzasadniających dalsze informacje lub kolejne wnioski. Wyjaśnienie to jest ponadto spójne z troską o racjonalizację procedury i poprawę jakości procesu podejmowania decyzji.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 35 – ustęp 2 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

a) po wycofaniu uprzedniego wniosku na mocy art. 23;

Poprawka

skreślony

Or. fr

Uzasadnienie

Wstępne badanie wniosku jest uzasadnione tylko wtedy, gdy rozpatrzono zasadniczą treść

poprzedniego wniosku. Nie można zatem uznać za kolejny wniosek wniosku złożonego po wycofaniu poprzedniego wniosku.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 35 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest poddawany najpierw wstępnemu badaniu co do tego, czy **po wycofaniu uprzedniego wniosku lub** po podjęciu w sprawie tego wniosku decyzji, o której mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, zaistniały lub zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe elementy lub ustalenia odnoszące się do rozpatrzenia możliwości uznania go za uchodźcę lub osobę kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą na mocy dyrektywy [...]/WE [dyrektywy w sprawie kwalifikowania].

Poprawka

3. Kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest poddawany najpierw wstępnemu badaniu co do tego, czy po podjęciu w sprawie tego wniosku decyzji, o której mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, zaistniały lub zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe elementy lub ustalenia odnoszące się do rozpatrzenia możliwości uznania go za uchodźcę lub osobę kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą na mocy dyrektywy [...]/WE [dyrektywy w sprawie kwalifikowania].

Or. fr

Uzasadnienie

Wstępne badanie wniosku jest uzasadnione tylko wtedy, gdy rozpatrzono zasadniczą treść poprzedniego wniosku. Nie można zatem uznać za kolejny wniosek wniosku złożonego po wycofaniu poprzedniego wniosku.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 35 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Państwa członkowskie mogą zdecydować o dalszym rozpatrywaniu wniosku jedynie wtedy, gdy dany wnioskodawca nie ze swej winy nie był w stanie powołać się na okoliczności, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu w trakcie uprzedniego

Poprawka

skreślony

***postępowania, w szczególności wykonując
prawo do skutecznego środka
odwoławczego na mocy art. 41.***

Or. fr

Uzasadnienie

Państwa członkowskie nie powinny systematycznie odmawiać rozpatrywania poprzedniego wniosku pod pretekstem, że wnioskodawca mógł przedstawić nowe elementy lub nowe fakty w trakcie poprzedniej procedury lub w odwołaniu. Mogłoby to doprowadzić do łamania zasady non-refoulement.

Poprawka 48

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 37 – ustęp 1 – litera a)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) ***dopuszczalności*** wniosków składanych w takich miejscach; lub

a) ***dopuszczalności*** wniosków, ***o których mowa w art. 29***, składanych w takich miejscach; lub

Or. fr

Uzasadnienie

Ze względu na ewentualne poważne skutki decyzji o niedopuszczalności, przesłuchanie w sprawie dopuszczalności wniosku powinno być prowadzone przez organ rozstrzygający, którego personel, zgodnie z art. 4 wniosku Komisji, odbywa niezbędne szkolenia umożliwiające stosowanie złożonych pojęć, takich jak bezpieczny kraj trzeci i kraj pierwszego azylu. We wniosku Komisji potwierdzono, że w procedurach granicznych należy również przestrzegać podstawowych zasad i gwarancji, o których mowa w sekcji II.

Poprawka 49

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 37 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by decyzja podejmowana w ramach procedur przewidzianych w ust. 1 została podjęta w rozsądnym terminie. Jeżeli decyzja nie została podjęta w terminie czterech

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by decyzja podejmowana w ramach procedur przewidzianych w ust. 1 została podjęta w rozsądnym terminie. Jeżeli decyzja nie została podjęta w terminie czterech

tygodni, wnioskodawca otrzymuje pozwolenie na wjazd na terytorium państwa członkowskiego, by jego wniosek został rozpatrzony zgodnie z innymi przepisami niniejszej dyrektywy.

tygodni, wnioskodawca otrzymuje pozwolenie na wjazd na terytorium państwa członkowskiego, by jego wniosek został rozpatrzony zgodnie z innymi przepisami niniejszej dyrektywy.

Przetrzymywanie wnioskodawców na granicy państw członkowskich lub w ich strefach tranzytowych jest porównywalne do zatrzymania, o którym mowa w art. 22.

Or. fr

Uzasadnienie

Przetrzymywanie wnioskodawców na granicy państw członkowskich lub w strefach tranzytowych jest porównywalne do zatrzymania w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. f) europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz orzecznictwa sądu odpowiedzialnego za jej stosowanie. Przetrzymywanie wnioskodawcy na granicy państw członkowskich lub w strefach tranzytowych powinno w związku z tym spełniać wymogi w tej dziedzinie, określone we wniosku Komisji dotyczącym norm przyjmowania (COM(2008) 815 wersja ostateczna).

Poprawka 50

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 38

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Koncepcja europejskich bezpiecznych krajów trzecich

skreślony

1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć odstępnie od rozpatrzenia lub rozpatrzenia w całości wniosku o udzielenie azylu oraz oceny kwestii bezpieczeństwa wnioskodawcy w jej szczególnej sytuacji, opisanej w rozdziale II, albo że wniosek nie będzie rozpatrzony w całości, w przypadkach, w których właściwy organ ustalił, na podstawie faktów, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową próbuje wjechać lub wjechała nielegalnie na ich terytorium z bezpiecznego kraju trzeciego w rozumieniu ust. 2.

2. Państwo trzecie może być uznane za bezpieczny kraj trzeci do celów ust. 1 w przypadku, gdy:

a) ratyfikowało i przestrzega postanowień Konwencji genewskiej bez jakichkolwiek ograniczeń geograficznych;

b) posiada ustanowione prawem procedury azylowe; oraz

c) ratyfikowało europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i przestrzega jej postanowień, w tym norm odnoszących się do skutecznych środków odwoławczych;

3. Dane państwa członkowskie ustanawiają w prawie krajowym tryby wdrażania przepisów ust. 1 i konsekwencji decyzji podjętych na mocy tych przepisów zgodnie z zasadą non-refoulement na mocy Konwencji genewskiej, w tym przewidując wyjątki w stosowaniu niniejszego artykułu wynikające z przyczyn humanitarnych lub politycznych, lub z przyczyn wynikających z międzynarodowego prawa publicznego.

4. Wdrażając decyzję opartą wyłącznie na niniejszym artykule, dane państwa członkowskie:

a) informują odpowiednio wnioskodawcę; oraz

b) wydają mu dokument informujący organy państwa trzeciego, w języku tego państwa, że wniosek nie został rozpatrzony merytorycznie.

5. W przypadku gdy bezpieczny kraj trzeci nie dokona readmisji osoby ubiegającej się o azyl, państwa członkowskie dopilnowują, aby miała ona dostęp do procedury zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami opisanymi w rozdziale II.

Or. fr

Uzasadnienie

Koncepcja „bezpiecznego kraju trzeciego” jest nie do przyjęcia takiej formie. Pojęciu temu, które określono bardzo ogólnikowo, nie towarzyszy żadna minimalna gwarancja ani zasada, co umożliwi zarówno odmowę wstępu na terytorium danego kraju, jak i dostępu do procedury azylowej. Nie można w ten sposób odmawiać dostępu do procedury azylowej żadnej kategorii wnioskodawców, ponieważ mogłoby to zostać uznane za niedotrzymanie międzynarodowych zobowiązań dotyczących ochrony uchodźców. Ponadto w praktyce w żadnym państwie członkowskim nie stosuje się obecnie tego pojęcia.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 41 – ustęp 4 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

4. Państwa członkowskie ustanawiają **rozsądne** terminy i inne normy konieczne, by wnioskodawca mógł korzystać z prawa do skutecznego środka odwoławczego na mocy ust. 1.

Poprawka

4. Państwa członkowskie ustanawiają **minimalne** terminy i inne normy konieczne, by wnioskodawca mógł korzystać z prawa do skutecznego środka odwoławczego na mocy ust. 1.

Or. fr

Uzasadnienie

Ze względu na duże zróżnicowanie terminów określonych przez państwa członkowskie i konieczność utworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego, o którym mowa w art. 78 TFUE, należy określić minimalny wspólny termin, tym samym umożliwiając wnioskodawcy prawnie i w praktyce złożenie skutecznego odwołania.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 41 – ustęp 4 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Terminy nie uniemożliwiają ani nie utrudniają nadmiernie wnioskodawcom skorzystania ze skutecznego środka odwoławczego na mocy ust. 1. Państwa członkowskie mogą również przewidzieć kontrolę z urzędu decyzji podejmowanych na mocy art. 37.

Poprawka

Państwa członkowskie wyznaczają minimalny termin czterdziestu pięciu dni roboczych, w którym wnioskodawcy mogą wnieść skuteczny środek odwoławczy; w przypadku wnioskodawców objętych postępowaniem w trybie przyspieszonym, o którym mowa w art. 27 ust. 6, państwa członkowskie ustanawiają minimalny

termin trzydziestu dni roboczych. Terminy nie uniemożliwiają ani nie utrudniają nadmiernie wnioskodawcom skorzystania ze skutecznego środka odwoławczego na mocy ust. 1. Państwa członkowskie mogą również przewidzieć kontrolę z urzędu decyzji podejmowanych na mocy art. 37.

Or. fr

Uzasadnienie

Ze względu na duże zróżnicowanie terminów określonych przez państwa członkowskie i konieczność utworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego, o którym mowa w art. 78 TFUE, należy określić minimalny wspólny termin, tym samym umożliwiając wnioskodawcy prawnie i w praktyce złożenie skutecznego odwołania. Wyznaczony termin różni się w zależności od procedury mającej zastosowanie w danym przypadku.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 41 – ustęp 6 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

6. W przypadku, w którym decyzja podjęta w postępowaniu prowadzonym w trybie przyspieszonym na mocy art. 27 ust. 6 oraz decyzja o uznaniu wniosku za niedopuszczalny na mocy art. 29 ust. 2 lit. d), oraz w **przypadku, w którym** prawodawstwo krajowe nie przewiduje prawa do pozostania w państwie członkowskim do czasu rozpatrzenia środka odwoławczego, sąd uprawniony jest do rozstrzygnięcia, czy wnioskodawca może pozostać na terytorium państwa członkowskiego, na wniosek danego wnioskodawcy lub z urzędu.

Poprawka

6. W przypadku, w którym decyzja podjęta w postępowaniu prowadzonym w trybie przyspieszonym na mocy art. 27 ust. 6 oraz decyzja o uznaniu wniosku za niedopuszczalny na mocy art. 29 ust. 2 lit. d), oraz **jeżeli w takich przypadkach** prawodawstwo krajowe nie przewiduje prawa do pozostania w państwie członkowskim do czasu rozpatrzenia środka odwoławczego, sąd uprawniony jest do rozstrzygnięcia, czy wnioskodawca może pozostać na terytorium państwa członkowskiego, na wniosek danego wnioskodawcy lub z urzędu.

Or. fr

Uzasadnienie

Wyjaśnienie to jest niezbędne, aby uniknąć niejasności.

UZASADNIENIE

Geneza

Prace nad utworzeniem wspólnego europejskiego systemu azylowego (CEAS), opartego na zasadach zatwierdzonych przez Radę Europejską z Tampere, rozpoczęto bezpośrednio po wejściu w życie traktatu amsterdamskiego w maju 1999 r. Celem pierwszej fazy CEAS (1999-2005) było ujednoczenie ram prawnych w państwach członkowskich poprzez określenie minimalnych wspólnych norm. Dyrektywa Rady 2005/85/WE dotycząca procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy (zwana dalej „dyrektywą” lub „dyrektywą w sprawie procedur”), przyjęta w dniu 1 grudnia 2005 r., jest ostatnią z pięciu części prac legislacyjnych Unii Europejskiej (UE) w zakresie azylu.

Po zakończeniu tego pierwszego etapu – zgodnie z tym, co przewidziano w konkluzjach Rady Europejskiej w Tampere, a następnie w programie haskim – Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycje mające na celu odpowiednie uzupełnienie stwierdzonych braków i określenie wyższych, bardziej ujednoczonych norm ochrony w Unii. W dniu 21 października 2009 r. Komisja przedstawiła więc obu współprawodawcom wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy w sprawie procedur.

Mocno podkreślony w programie sztokholmskim cel drugiego etapu prac legislacyjnych w zakresie azylu polega na utworzeniu do 2012 r. wspólnego obszaru ochrony i solidarności, opartego między innymi na wspólnej procedurze azylowej. Jest to kluczowa kwestia, która ponadto wpisuje się w nowy kontekst prawny: wraz z wejściem w życie traktatu lizbońskiego pojęcie „minimalnych norm”, zawarte w art. 63 traktatu WE, zastąpiono bardziej ambitnym pojęciem „wspólnych procedur przyznawania i pozbawiania jednolitego statusu azylu lub ochrony uzupełniającej” (art. 78 ust. 2 lit. d) TFUE).

Cel nowego etapu harmonizacji

Pomimo starań mających na celu ujednoczenie, jakich dokonano w ciągu ostatnich dziesięciu lat w dziedzinie azylu, nadal istnieją duże rozbieżności między poszczególnymi przepisami krajowymi, a także w zakresie ich stosowania. Rozbieżności te są sprzeczne z wspólnym europejskim systemem azylowym i utrudniają jego utworzenie. Zaprzeczają one mianowicie jedną z podstaw systemu dublińskiego, którą jest założenie, że systemy azylowe państw członkowskich są porównywalne: niezależnie od tego, w jakim państwie członkowskim składany jest wniosek o azyl, wnioskodawcy powinni być traktowani z zachowaniem wysokich norm i w sposób porównywalny w całej Unii. Jeżeli samo ujednoczenie prawa nie wystarczy, aby zmniejszyć te rozbieżności, i trzeba będzie dodatkowo wzmocnić praktyczną współpracę między państwami członkowskimi, przyjęcie solidnych europejskich ram prawnych jest warunkiem *sine qua non*, jeżeli Unia chce utworzyć – do czego wielokrotnie się zobowiązywała – wspólny europejski system azylowy w odpowiedni i skuteczny sposób.

Obecnie więc cele są dość jasne: wspólny system można osiągnąć jedynie poprzez ulepszenie i ujednoczenie procedur i towarzyszących im gwarancji. W związku z tym gruntowne przekształcenie dyrektywy w sprawie procedur jest absolutnie niezbędne, aby zapewnić dostępną, sprawiedliwą i skuteczną procedurę, i to zarówno w interesie wnioskodawców, jak i państw członkowskich.

Pragmatyczny i ambitny wniosek Komisji Europejskiej

Komisja Europejska wychodzi z jasnego założenia: poprzedni tekst, który zakładał minimalistyczne podejście, sprzyjał nie tylko mnożeniu się przeróżnych rodzajów procedur na szczeblu krajowym, lecz również nie zapewniał ubiegającym się o azyl gwarancji proceduralnych.

Ogólnie rzecz biorąc sprawozdawczyni uważa, że przekształcenie zaproponowane przez Komisję może rzeczywiście pomóc:

- w większym stopniu ujednoczyć instrumenty dotyczące azylu przez zwiększenie ich spójności, uściślenie i ujednoczenia pojęć prawnych i mechanizmów procedury, co uprości ich stosowanie;
- ulepszyć normy ochrony międzynarodowej w Unii, mianowicie wprowadzając nowe gwarancje proceduralne, aby zapewnić pełną i całkowitą zgodność z normami dorobku unijnego oraz zawartymi w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS) i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC), a także
- zwiększyć jakość i skuteczność procedur azylowych dokładając większych starań w zakresie usług, porad i wiedzy specjalistycznej na etapie wstępnym, a także zachęcając państwa członkowskie do podejmowania w stosownym terminie właściwie uzasadnionych decyzji w pierwszej instancji. Podejście zaproponowane przez Komisję („*frontloading*”) pozwoliłoby mianowicie lepiej rozpoznawać wnioski uzasadnione, bezzasadne i fałszywe, zwiększyć jakość uzasadnień decyzji odmownych i zmniejszyć ryzyko, że zostaną one unieważnione przez organy odwoławcze, a także zmniejszyć koszty przyjmowania i procedur ponoszone przez państwa członkowskie. Wspólne przepisy, a także ich lepsze i spójniejsze stosowanie, powinny ponadto zapobiegać wtórnemu przemieszczaniu się w obrębie UE lub ograniczać je, jak również zwiększać wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi.

Proponowane poprawki

Poprawki zaproponowane przez sprawozdawczynię są zatem w pełni zgodne z wnioskiem Komisji i przyjętym przez nią podejściem „*frontloading*”, którego celem jest utworzenie ujednoczonych, sprawiedliwych i skutecznych procedur w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego.

Obejmują one:

- konsolidację spójnego stosowania koncepcji organu „rozstrzygającego” i organu „właściwego” zgodnie z zasadą jednego organu rozstrzygającego;
- zwiększenie spójności między instrumentami w zakresie azylu (definicji i mechanizmów);
- zwiększenie minimalnych gwarancji proceduralnych zawartych w orzecznictwie ETS i ETPC (mianowicie w odniesieniu do zasady równości stron, prawa do bycia informowanym, prawa do bycia wysłuchanym i prawa do bezpłatnej pomocy prawnej) i ich spójnego stosowania w tekście;
- rzeczywiste uwzględnienie potrzeb wnioskodawców wymagających szczególnej troski oraz ochrony interesu dziecka;
- przegląd głównych instrumentów proceduralnych, takich jak koncepcje bezpiecznego kraju pochodzenia i bezpiecznego kraju trzeciego, aby zapewnić jednolite stosowanie oraz przestrzeganie minimalnych gwarancji i zasad prawa.

Sprawozdawczyni jest świadoma faktu, że Rada nadal ma duże zastrzeżenia co do niniejszego wniosku, jednak uważa ona, że Parlament Europejski, tym razem współprawodawca na drugim etapie prac legislacyjnych, powinien skorzystać z możliwości utworzenia sprawiedliwego i skutecznego wspólnego europejskiego systemu azylowego. Polityka w zakresie azylu ma bowiem bezpośrednie skutki dla osób ubiegających się o ochronę, lecz wpływa również na możliwości rozwoju Unii Europejskiej i utworzenia prawdziwej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

ZAŁĄCZNIK: PISMO KOMISJI PRAWNEJ

KOMISJA PRAWNA
PRZEWODNICZĄCY

Ref.: D(2010)5201

Fernando LOPEZ AGUILAR
Przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich,
Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

ASP 11G306
Brussels

Dotyczy: **Wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych norm dotyczących procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w państwach członkowskich (przekształcenie) COM(2009) 554 wersja ostateczna z dnia 21.10.2009 r. - 2009/0165 (COD)**

Szanowny Panie Przewodniczący!

Komisja Prawna, której mam zaszczyt przewodniczyć, rozpatrzyła wymieniony wyżej wniosek dotyczący przekształcenia, na podstawie art. 78 Regulaminu, który został wprowadzony do Regulaminu Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 87 ust. 3 brzmi następująco:

„Jeżeli komisja właściwa w kwestiach prawnych uzna, że wniosek nie wnosi zmian merytorycznych innych niż te, które we wniosku określono jako takie, informuje o tym komisję przedmiotowo właściwą.

W takim przypadku, poza poprawkami spełniającymi warunki przewidziane w art. 156 i 157, komisja przedmiotowo właściwa dopuszcza wyłącznie poprawki dotyczące części wniosku zawierających zmiany.

Jeżeli jednak, zgodnie z pkt 8 porozumienia międzyinstytucjonalnego, właściwa komisja zamierza także złożyć poprawki to ujednoliconych fragmentów wniosku, powiadamia ona niezwłocznie o tym zamiarze Radę i Komisję, zaś Komisja powinna poinformować komisję, przed głosowaniem zgodnie z art. 54, o swoim stanowisku w sprawie poprawek i o tym, czy zamierza wycofać wniosek dotyczący przekształcenia”.

W oparciu o opinię Wydziału Prawnego, którego przedstawiciele uczestniczyli w posiedzeniach konsultacyjnej grupy roboczej analizującej wniosek dotyczący przekształcenia, oraz zgodnie z zaleceniami sprawozdawcy Komisja Prawna uważa, że przedmiotowy wniosek nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te, które zostały określone jako takie

we wniosku lub w opinii grupy roboczej, oraz że w odniesieniu do kodyfikacji niezmienionych przepisów wcześniej przyjętych aktów z tymi zmianami wniosek zawiera zwykłą kodyfikację istniejącego tekstu, bez zmian merytorycznych.

Ponadto zgodnie z art. 87 Komisja Prawna uznała techniczne dostosowania zaproponowane w opinii wyżej wspomnianej grupy roboczej za konieczne do zapewnienia zgodności wniosku z zasadami dotyczącymi przekształcenia.

Podsumowując, po przedyskutowaniu sprawy na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2010 r. Komisja Prawna zaleca, 22 głosami za i bez głosów wstrzymujących się¹, by Pana komisja, będąca komisją właściwą, przystąpiła do rozpatrywania rzeczzonego wniosku zgodnie z przedstawionymi sugestiami i z art. 87.

Z wyrazami szacunku,

Klaus-Heiner LEHNE

Załącznik: Opinia konsultacyjnej grupy roboczej

¹ Klaus-Heiner Lehne, Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Marielle Gallo, Alajos Mészáros, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Christian Engström, Jiří Maštálka, Francesco Enrico Speroni, Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Kurt Lechner, Arlene McCarthy, Toine Manders, Eva Lichtenberger, Sajjad Karim.

**ZAŁĄCZNIK: OPINIA GRUPY KONSULTACYJNEJ SŁUŻB PRAWNYCH
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI**



GRUPA KONSULTACYJNA
SŁUŻB PRAWNYCH

Bruksela, dnia 23 listopada 2009 r.

OPINIA

**PRZEZNACZONA DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
RADY
KOMISJI**

**Wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych norm dotyczących procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w państwach członkowskich (przekształcenie)
COM(2009)0554 du 21.10.2009 – 2009/0165(COD)**

Mając na uwadze Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych, a w szczególności jego pkt 9, konsultacyjna grupa robocza, złożona z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, odbyła posiedzenia w dniach 29 października i 4 listopada 2009 r. w celu rozpatrzenia między innymi wyżej wymienionego wniosku przedstawionego przez Komisję.

W wyniku przeprowadzonej na posiedzeniach¹ analizy wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przekształcającej dyrektywę Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie minimalnych norm dotyczących procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w państwach członkowskich konsultacyjna grupa robocza stwierdziła jednomyślnie, co następuje.

1) Następujące fragmenty tekstu wniosku dotyczącego przekształcenia należało oznaczyć szarym wyróżnieniem używanym zazwyczaj do zaznaczania zmian merytorycznych:

- w punkcie 30 preambuły proponowane zastąpienie wyrazów „statusu uchodźcy” wyrazami „udzielenia mu ochrony międzynarodowej”;
- w art. 13 ust. 4 wyrazy „ust. 2 lit. b)” i proponowane skreślenie wyrazów „i c) oraz ust. 3”;
- w art. 21 ust. 1 wyrażenie wprowadzające, a w art. 21 ust. 3 lit. a) proponowane skreślenie wyrazów „i 14” i proponowane dodanie wyrazów „i 15”;
- w art. 24 ust. 1 lit. a) proponowane dodanie artykułu numer 15 i proponowane zastąpienie

¹ Konsultacyjna grupa robocza miała do dyspozycji angielską, francuską i niemiecką wersję językową wniosku i pracowała w oparciu o wersję angielską, stanowiącą źródłową wersję językową omawianego tekstu.

artykułu numer 14 numerem 16;

- w art. 36 ust. 3 lit. b) proponowane skreślenie odniesienia do art. „32 ust. 2” i proponowane dodanie art. „35 ust. 3”;
- w art. 40 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) proponowane dodanie wyrazów „i 15”;
- w art. 46 akapit pierwszy, ostatnie zdanie „Niewłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą”;
- w art. 46 akapit czwarty ostatnie wyrazy „oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą”.

2) W art. 50 należy przywrócić ostatnie wyrazy art. 46 dyrektywy Rady 2005/85/WE („zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską”).

W rezultacie na podstawie analizy wniosku konsultacyjna grupa robocza jednomyślnie stwierdziła, że wniosek ten nie zawiera innych istotnych zmian oprócz tych, które już zostały zaznaczone jako takie we wniosku lub w niniejszej opinii. Grupa konsultacyjna stwierdziła również w odniesieniu do kodyfikacji niezmienionych przepisów wcześniejszego aktu z tymi zmianami merytorycznymi, że wniosek zawiera prostą kodyfikację obowiązującego tekstu, bez zmian merytorycznych.

C. PENNERA
Dyrektor Wydziału Prawnego

J.-C. PIRIS
Dyrektor Wydziału Prawnego

L. ROMERO REQUENA
Dyrektor Generalny